

Dosarul nr. 2ra-143/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Jalbî împotriva lui Vitalie Cioclea cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin contravenție

împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Maria Jalbî și modificată hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 19 aprilie 2019, Maria Jalbî a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Cioclea cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea acțiunii a invocat că este vecină cu pârâtul, care ani de zile o înjură și o agrează fizic și psihic.

Fiind conștientă că acțiunile lui Vitalie Cioclea poartă un caracter continuu și vor continua la nesfârșit, a fost nevoită să solicite ajutorul organelor de drept pentru atragere la răspundere a pârâtului, astfel ca ultimul să-și schimbe atitudinea față de cei din jur, dar fără careva efect.

La 29 decembrie 2018, în privința lui Vitalie Cioclea a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04572751, potrivit căruia ultimul a fost recunoscut vinovat în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional pentru vătămarea corporală a ei.

A evidențiat reclamanta că prejudiciul material este compus din cheltuielile de tratament pe care le-a suportat ca urmare a violenței fizice.

Cu referire la prejudiciul moral, a relatat că de ani de zile a suportat agresivitatea exagerată din partea pârâtului, are temeri permanente ori de câte ori revine la domiciliu că va fi agresată de către pârât, fiind măcinată psihologic în permanență.

A considerat că suma de 20 000 de lei cu titlul de prejudiciu moral reprezintă cuantumul minim ce ar putea să acopere măcar parțial acele suferințe fizice și psihice pe care le-a suportat și continuă să le suporte.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 19, 1998 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei a sumei de 512 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Vitalie Cioclea în beneficiul Maiei Jalbî suma de 3 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a constatat existența legăturii de cauzalitate dintre fapta contravențională comisă de către Vitalie Cioclea și prejudiciul suferit de Maria Jalbă.

Astfel, reieșind din vătămarea aplicată, suferințele psihologice suportate, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată parțial în partea ce ține de repararea prejudiciului moral.

Prima instanță a menționat că urmează a fi respinsă ca neîntemeiată acțiunea în partea cerinței privind repararea prejudiciului material, or, deși au fost prezentate și cercetate în ședința de judecată mai multe rețete și rezultate ale controalelor medicale, nu a fost prezentată nicio probă care să confirme legătura de cauzalitate dintre contravenție și prejudiciul cauzat în mărime de 512 de lei.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Maria Jalbî, modificată hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin majorarea sumei prejudiciului moral încasat de la Vitalie Cioclea în beneficiul Mariei Jalbî de la 3 000 de lei la 10 000 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, în condițiile în care a fost constatată încălcarea dreptului Mariei Jalbî prin contravenție, aceasta fiind o circumstanță ce constituie existența prejudiciului cauzat prin starea de stres și de frustrare, prima instanță nu a stabilit corect suma prejudiciului moral încasat în beneficiul Mariei Jalbî, or mărimea prejudiciului moral stabilit de instanța de fond în privința acesteia nu este o sumă echitabilă în raport cu suferințele morale și psihice suportate de ultima.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că suma de 3 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru Maria Jalbî nu reprezintă o sumă rezonabilă de evaluare pertinentă a daunelor compensatoare, suma de adjudecare a compensației pentru

prejudiciul moral cauzat nefiind echitabilă în raport cu suferințele cauzate de intimat apelantei, circumstanțe de fapt și de drept care determină modificarea hotărârii în partea sumei încasate cu titlu de prejudiciu moral de la 3 000 de lei la suma de 10 000 de lei.

La 30 noiembrie 2020, prin intermediul poștei electronice și ulterior, la 2 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali a declarat recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că soluția instanței de apel nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 din CEDO, având în vedere că nici dânsul și nici reprezentantul său nu au fost citați la adresa indicată în cererea de apel nemotivată, nefiind utilizată nici adresa electronică a avocatului Vladimir Kovali indicată în mandatul avocațial din dosarul cauzei.

A susținut că soluția emisă de către instanța de apel este una neîntemeiată, ilegală și în contradicție cu circumstanțele cauzei, or argumentele și probele invocate în susținerea cererii de apel sunt contrare, lipsite de relevanță, declarative.

Astfel, intimata nu a adus niciun argument, înscris, act, factură care ar proba că vătămrile corporale neînsemnate constatate prin raportul de constatare nr. 201802P4446 din 10 decembrie 2018 a Centrului de Medicină Legală sunt provocate de către el, în situația în care medicul legist a considerat că perioada de timp indicată de către Maria Jalbî este posibilă, dar posibil nu este drept constatare ci presupunere.

Prin urmare, în temeiul unei presupuneri nu poate fi trasă la răspundere o persoană.

În pofida lacunelor la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, dânsul nu l-a contestat și a achitat amenda doar pentru evitarea ulterioară a comportamentului agresiv și necenzurat din partea intimatei, care de fapt a fost inițiatorul conflictului din 9 decembrie 2018.

Materialele cauzei, martorii audiați indubitabil au probat că izvor al conflictelor cu vecinii este intimata.

La fel, și în ședințele de judecată agresivitatea intimatei a fost constată de prima instanță.

Instanța de apel a ignorat circumstanța că dânsul până la conflict și după conflict nu locuiește în secția locativă cu intimata, având domiciliul în alt cartier al orașului.

Totodată, instanța de apel a dat o apreciere arbitrară a probelor, deoarece concluziile instanței se bazează pe probe inadmisibile (drept probă principală pe care instanța și-a întemeiat soluția a servit doar declarația Mariei Jalbî) și pe o probă declarativă care nu a fost cercetată în instanța de judecată și care nu putea fi apreciată.

A menționat că instanța de apel nu a solicitat prezentarea carorva certificate sau rapoarte ale experților judiciari psihologi pentru determinarea gradului de suferințe și pentru veridicitate declarațiilor, a considerat un fapt dovedit, numai prin

declarația unui participant la proces în cazul în care în dosar au fost prezentate suficiente înscrisuri care relevă starea reală, probele puse la baza hotărârii sunt în mod vădit insuficiente, în dosar există probe contradictorii cu cea pe care instanța și-a întemeiat soluția, nu a reflectat în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora.

A mai notat că instanța de apel a aplicat eronat regulile cu privire la repartizarea sarcinii de probație între părți sau degrevarea de probațiune.

La 4 ianuarie 2021, Maria Jalbî, reprezentată de avocatul Alexandru Pavalatii a depus referință la recursul declarat de Vitalie Cioclea, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 noiembrie 2020 împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Pe de altă parte, nu constituie temei de a declara admisibil recursul lui Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali nici argumentul în sensul că nici dânsul și nici reprezentantul său nu au fost citați la adresa indicată în cererea de apel

nemotivată, nefiind utilizată nici adresa electronică a avocatului Vladimir Kovali indicată în mandatul avocațial din dosarul cauzei.

Or, materialele cauzei atestă incontestabil că citația pentru ședința instanței de apel din 29 septembrie 2020, a fost expediată la data de 6 august 2020 la adresa electronică a reprezentantului lui Vitalie Cioclea, avocatului Vladimir Kovali – kovali.vladimir@gmail.com, indicată în mandatul seria MA nr. 1441274 din 19 august 2019, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 112).

Mai cu seamă că recursul se bazează pe circumstanțele de fapt cu privire la lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția recurentului, deși o cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a fost constatat dreptul intimetei Maria Jalbî la despăgubiri morale, de către Vitalie Cioclea nu a fost depusă.

Așadar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Cioclea, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic